

Επιμέλεια Γιώργος Χατζηβασίλης

ΤΑ ΜΑΘΑΤΕ ΤΑ ΝΕΑ;

ΠΩΣ ΕΞΕΛΙΣΣΕΤΑΙ Η ΠΡΟΕΚΚΛΟΓΙΚΗ ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑ

Για γοητεία θα ψηφίσουμε ή για φιλολαϊκές πολιτικές;

Μπήκαμε αισίως στη δεύτερη εβδομάδα της προεκλογικής εκστρατείας χωρίς συναρπαστικές εξελίξεις πέρα από τις αναρρέουσες αψιμαχίες ανάμεσα στους μονομάχους, τον πρωθυπουργό Μάλκολμ Τέρνμπουλ και τον ηγέτη της αντιπολίτευσης Εργατικό Μπίλ Σόρτεν. Οι οποίοι, παρεμπιπτόντως, αντιμετωπίζουν και εσωτερικές διαφωνίες από υποψήφιους βουλευτές τους για κάποιες πολιτικές. Τα αυστραλιανά ΜΜΕ που παρακολουθούν κατά πόδας τους δύο ηγέτες, ευνοούν τον κ. Τέρνμπουλ, αλλά δεν το κάνουν χυδαία όπως τα ελληνικά αντικυβερνητικά ΜΜΕ επειδή, βεβαίως - βεβαίως, οι αυστραλοί δημοσιογράφοι σέβονται τη νοημοσύνη των αναγνωστών τους. Πάντως, προωθούν τη γοητεία που ασκεί ο κ. Τέρνμπουλ στο ακροατήριό του, με το καλωσυνάτο ύφος και τους χαμηλούς τόνους, ακόμη και όταν ασκεί σκληρή κριτική στις πολιτικές του

Εργατικού Κόμματος. Σε πρόσφατη δημοσκοπήση 150.000 πολιτών από το ABC το 48% εμπιστεύεται τον Μάλκολμ Τέρνμπουλ, το 47% τον ηγέτη των Πρασίνων Ρίτσαρντ ντι Νάταλε και 37% τον Μπίλ Σόρτεν.

Γεννάται, λοιπόν, το ερωτηματικό αν έντεχνα τα αυστραλιανά ΜΜΕ ωθούν τους ψηφοφόρους να ψηφίσουν γοητεία, δηλαδή τον πρωθυπουργό. Κάποτε, αυτό συνέβαινε στην Ελλάδα, έτσι μάς έλεγαν τουλάχιστον, ότι οι γυναίκες ψήφιζαν τον γοητευτικό Κωνσταντίνο Καραμανλή, ακόμη και π... Φρειδερίκη, μέχρι που χάλασε η φίλια τους όταν δεν άκουσε τη συμβουλή του να μην πάει επίσκεψη στο Λονδίνο. Οι ανησυχίες του Καραμανλή επαληθεύτηκαν όταν η γυναίκα του Αντώνη Αμπατιέλου, Μπέτυ Μπάρτλεϊ Αμπατιέλου, χαστούκισε την βασίλισσα στο Λονδίνο, αν και η ίδια το αρνήθηκε. Τί σας λέω τώρα, αρχαία ιστορία, απλά ήθελα να επισημάνω

ότι η γοητεία του πολιτικού παίζει κάποτε μεγάλο ρόλο και θα αναφέρω τον πρόεδρο Τζον Κένεντι, ή πιο πρόσφατα τον πρωθυπουργό του Καναδά, Τζάστιν Τριντό.

Θα ψηφίσουμε, λοιπόν, γοητεία ή για φιλολαϊκές πολιτικές; Ναι, φιλολαϊκές πολιτικές, γιατί ο πρωθυπουργός μας χάνει τη γοητεία του όταν ακούσει να του κατηγορούν τις τράπεζες και τις μεγάλες επιχειρήσεις, που θέλει να τους γεμίσει τις τσέπες με μείωση των φόρων που πληρώνουν. Γιατί; Για το... καλό μας, ρε παιδιά. Δηλαδή, θα κάνουν τεράστια κέρδη οι μεγάλες εταιρείες και θα χορταίνουν οι συνταξιούχοι, οι χαμηλόμισθοι, οι ανάπηροι κλπ. Οι μεγάλες εταιρείες δεν θα πληρώνουν φόρους (όπως ξέρουμε), αλλά οι φοιτητές θα πληρώνουν εκατό χιλιάδες δολάρια για ένα δίπλωμα και οι ασθενείς θα υποφέρουν από τις ελλείψεις στο σύστημα Υγείας ύστερα από τις κυβερνητικές πε-

ρικοπές.

Η κυβέρνηση επιμένει να ενισχύσει με 48 δις τους φίλους της και χρηματοδοτεί με μείωση στους φόρους που πληρώνουν, ενώ αποδεδειγμένα το όφελος στην οικονομία είναι μόνο 1,2% ανάπτυξη και υπάρχει η περίπτωση από αυτή την μείωση να βγει κερδοσμένη η αμερικάνιστη Εφορία δισεκατομμύρια δολάρια. Ο κ. Τέρνμπουλ δεν μάς λέει αν με την μείωση στους φόρους που πληρώνουν οι κροίσοι θα αυξήσουν τις πωλσεις τους οι καφετερίες και τα εστιατόρια, ή οι μικροεπιχειρήσεις που επιβιώνουν με τα δολάρια των καταναλωτών, για τους οποίους έχουν παγώσει οι μισθοί.

Ελπίζω στις επόμενες 6 εβδομάδες της προεκλογικής εκστρατείας ν' ακούσουμε οικονομικά μέτρα για την ανακούφιση των συνταξιούχων, των χαμηλόμισθων κλπ., που δικαιούνται -όπως οι κροίσοι- ένα κομματάκι από τη πίττα.

Νίκος Βαρβαρής

Διάβασα σε αγγλόφωνη εφημερίδα πως η βουλευτική έδρα Μπάρτον, είναι «Εργατική» ύστερα από την αλλαγή στα εκλογικά όριά της που δίνουν πλειοψηφία 4,4% στην υποψηφία του Εργατικού Κόμματος, Λίντα Μπέρνι, μια πολύ αξιόλογη και έμπειρη πολιτικό, πρώην υπάλληγού του κόμματός της στην πολιτειακή Βουλή. Δεν αμφιβάλω ότι θα είναι ισχυρή αντίπαλος του Λίμπεραλ Βουλευτή, κ. Νίκου Βαρβαρής, ο οποίος θα υπερασπιστεί την έδρα του στις εθνικές εκλογές, όμως θα συμβούλευα τους Εργατικούς να περιορίσουν τις προσδοκίες τους.

Στις εκλογές του 2013 ακόμη και οι Λίμπεραλ είχαν σχεδόν ξεγράψει τον κ. Βαρβαρή, που έπρεπε να πετύχει στροφή μεγαλύτερη από 7% υπέρ των Λίμπεραλ για να εκλεγεί και το πέτυχε με στροφή, 7,3% αν δεν κάνω λάθος. Φέτος αντιμετωπίζει στροφή 4,4% που πρέπει να πετύχει για να μην χάσει την έδρα του, σημαντικό ποσοστό, αλλά όχι και ακατόρθωτο ούτε αυτή τη φορά, επειδή ο κ. Βαρβαρής στα τρία χρόνια που υπηρετεί την περιφέρειά του στην ομοσπονδιακή Βουλή έχει δημιουργήσει ισχυρή εκλογική βάση.

Ο ομογενής πολιτικός ασφαλώς θα έχει την υποστήριξη της ελληνικής ψήφου, αλλά από ό,τι είδα στην Καμπέρα όταν πήγα για ν' ακούσω την «παρθενική» ομιλία του, ο κ. Βαρβαρής έχει κερδίσει την εμπιστοσύνη της ευρύτερης κοινωνίας. Γι' αυτό οι Εργατικοί, τουλάχιστον στην έδρα Μπάρτον θα πρέπει να κρατούν μικρό καλάθι...

Σε τροχιά ανάπτυξης η ΑΧΕΠΑ

Σε τροχιά ανάπτυξης βρίσκεται η ΑΧΕΠΑ μετά την πώληση του κτηρίου της στο Ροκντέιλ, όμως η εικόνα της έχει αλλάξει προ πολλού όταν νέα στελέχη με οράματα καθόρισαν το μέλλον της. Σύμφωνα με πληροφορίες μας, η ΑΧΕΠΑ θα δαπανήσει ένα εκατομμύριο δολάρια για την ανακαίνιση μεγάλου κτηρίου που ενοικίασε για 25 χρόνια στο North Bexley, με μοντέρνες εγκαταστάσεις και δημιουργία πάρκινγκ για 50 αυτοκίνητα, ενώ για το μέλλον

υπάρχουν σχέδια για την ανοικοδόμηση κτηρίου 2.000 τ.μ. Όταν βλέπεις φορείς, όπως την ΑΧΕΠΑ να σχεδιάζουν για τα επόμενα 25 χρόνια, που θα μπορούν να γίνουν 50 ή 100 χρόνια, βγάζεις ένα και μόνο συμπέρασμα: Πως το μέλλον της παροικίας δεν είναι μόνο εξασφαλισμένο, αλλά θα είναι δημιουργικό για τον Ελληνισμό και την Ελλάδα.

Η ΑΧΕΠΑ έχει μεγαλεπίβολα σχέδια, μα πιο σημαντικό είναι το γεγονός ότι εκτός από την οικονομική ευρωστία, έχει και το απαραίτητο ανθρώπινο δυναμικό για να τα πραγματοποιήσει.

Θα φύγουν νύχτα ή θα σώσουν την Ελλάδα

Θα το ξαναγράψω πως πολύ με μπερδεύουν αυτά που διαβάζω στις ελληνικές εφημερίδες, γιατί από τη μια έχουμε τις αντικυβερνητικές που προβλέπουν όλεθρο για την ελληνική κοινωνία και από την άλλη οι φιλοκυβερνητικές μιλούν για αλλαγή σελίδας, επιστροφή στις αγορές, ανάπτυξη κλπ. Ομολογώ πως ο Κυριάκος Μητσοτάκης δεν μου εμπνέει εμπιστοσύνη με την μετριότητά του, αλλά και η κυβέρνηση τί άλλο θα πεί; Πώς απέτυχε, οπότε πρέπει να παραιτηθεί;

Όμως στην κυβέρνηση εμπιστεύομαι τουλάχιστον δύο ανθρώπους σοβαρούς: τον Τσακαλώτο που είναι και γέννημα - θρέμμα της Διασποράς και τον Δραγασάκη. Γι' αυτό προτιμώ να βλέπω το ποτήρι μισογεμάτο, παρά μισοάδειο, προτιμώ να επαληθευτεί η κυβέρνηση για να σωθεί η πατρίδα μας, παρά η μιζέρια του Μητσοτάκη γιατί δεν αντέχει άλλα βάρη ο ελληνικός λαός.

Πάντως, αν αποτύχει ο ΣΥΡΙΖΑ θα φύγουν νύχτα και αλίμονο μας γιατί -εκτός από τον Μητσοτάκη-, ποιός μάς μένει για να σώσει τον ελληνικό λαό; Η Γεννηματά, ο Θεόδωρακης και ο... Λεβέντης!

Α, κοίτα να δεις που ξέχασα τους επίδοξους σωτήρες της πατρίδας μας, Λαφαζάνη, Κωνσταντοπούλου, Μπαλτάκο και Κρανιδιώτη που κάνουν όνειρα για είσοδο (ή έφοδο;) στην Βουλή των Ελλήνων...

Υποκρισία

Οι φορολογικοί παράδεισοι τέθηκαν στο επίκεντρο σε συνέδριο κατά της διαφθοράς που πραγματοποιήθηκε την περασμένη Πέμπτη στο Λονδίνο υπό την αιγίδα του Βρετανού πρωθυπουργού Ντέιβιντ Κάμερον.

Ο τελευταίος, παρότι πιάστηκε στο παρελθόν να έχει μετοχές στην υπεράκτια επενδυτική εταιρεία του πατέρα του, παρότι προσπάθησε να μπλοκάρει την ευρωπαϊκή νομοθεσία κατά των φορολογικών παραδείσων πριν από 3 χρόνια, παρότι στις υπεράκτιες κτήσεις της χώρας περιλαμβάνονται 17 από τους μεγαλύτερους φορολογικούς παραδείσους του κόσμου, επιχειρεί να πλασάρει εαυτόν ως σταυροφόρο κατά της διαφθοράς.

Η υποκρισία του άγγιξε το ζενίθ όταν λίγες ώρες πριν από το παραπάνω συνέδριο σε ηγηδάκι με τη βασίλισσα Ελισάβετ, τον αρχιεπίσκοπο του Καντέρμπουρι και τον πρόεδρο της Βουλής των Κοινοτήτων, έλεγε με ύφος χιλίων καρδινάλιων ότι σε αυτή τη συνάντηση θα έλθουν «ηγέτες... φανταστικά διεφθαρμένων χωρών του κόσμου» και ότι «Νιγηρία και Αφγανιστάν είναι πιθανότατα οι πιο διεφθαρμένες χώρες του κόσμου».

Ερευνα του Economist έδειξε ωστόσο ότι πρωταθλήτρια του «διαπλεκόμενου» καπιταλισμού και 14η στον κόσμο, πάνω από τη Γαλλία, τη Γερμανία, τις ΗΠΑ ή την Ιαπωνία, είναι η Βρετανία. Και ως γνωστόν ο διαπλεκόμενος καπιταλισμός -η οικονομία στην οποία η επιτυχία των επιχειρήσεων είναι άμεσα συνδεδεμένη με τις στενές σχέσεις πολιτικών και επιχειρηματιών- είναι και η ουσία του διεφθαρμένου κράτους.

Και αυτό συμβαίνει εδώ και δεκαετίες στη Βρετανία, ειδικά μετά το big bang του 1987 της Μάργκαρετ Θάτσερ. «Ένα βρετανικό συνέδριο της διαφθοράς», σαν αυτό που διοργάνωσε ο σταυροφόρος Κάμερον την προηγούμενη εβδομάδα, «είναι σαν να επέλεγε κάποιος τη Λιβύη το 2003 στην προεδρία της επιτροπής του ΟΗΕ για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα» ήταν το πετυχημένο σχόλιο του Σάιμον Τζέκινς στον Guardian.